KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 december 2008

om tredjelandsemittenters användning av vissa tredjeländers redovisningsstandarder och internationella redovisningsstandarder vid upprättandet av sina koncernredovisningar

[delgivet med nr K(2008) 8218]

(Text av betydelse för EES)

(2008/961/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/24/EG [1], särskilt artikel 23.4, och

av följande skäl:

(1) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder [2] krävs det att företag som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat och vilkas värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad från och med 2005 ska upprätta sin koncernredovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder, nu allmänt kallade IFRS-standarder (International Financial Reporting Standards), antagna i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 (nedan kallade *antagna IFRS-standarder*) för varje räkenskapsår som inleds den 1 januari 2005 eller därefter.

(2) I artiklarna 4 och 5 i direktiv 2004/109/EG anges att i de fall en emittent är skyldig att utarbeta koncernredovisning ska de boksluten och halvårsrapporterna inkludera sådan koncernredovisning som utarbetats i enlighet med IFRS. Även om detta krav gäller för både gemenskapsemittenter och tredjelandsemittenter kan tredjelandsemittenter undantas från kravet förutsatt att likvärdiga krav föreskrivs i det berörda tredjelandets lagstiftning.

(3) I kommissionens beslut 2006/891/EG [3] föreskrivs att tredjelandsemittenter också kan upprätta sina koncernredovisningar för de räkenskapsår som inleds före den 1 januari 2009 i enlighet med IFRS-standarder som utfärdats av International Accounting Standards Board (IASB), i enlighet med god redovisningssed i Kanada, Japan och Förenta staterna eller i enlighet med ”Generally Accepted Accounting Principles” (GAAP) i ett tredjeland som håller på att närma sig IFRS.

(4) Finansiella rapporter som upprättats enligt IFRS-standarder som utfärdats av IASB ger användarna en tillräckligt god informationsnivå för att de ska kunna bedöma en emittents tillgångar, skulder, ställning och resultat samt framtidsutsikter. Det är därför lämpligt att tillåta emittenter från tredjeland att använda IFRS som utfärdats av IASB inom gemenskapen.

(5) I syfte att bedöma likvärdigheten hos god redovisningssed i tredjeländer med antagna IFRS-standarder fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för GAAP-standarder som tillämpas av tredjelandsemittenter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG [4] en definition av likvärdighet och en mekanism för att fastställa detta. Enligt förordning (EG) nr 1569/2007 måste kommissionens beslut vara utformat så att emittenter från EU får använda IFRS-standarder som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 i det berörda tredjelandet.

(6) I december 2007 rådgjorde kommissionen med CESR avseende den tekniska bedömningen av likvärdigheten för god redovisningssed i Förenta staterna, Kina och Japan. I mars 2008 utvidgade kommissionen detta samråd till att även gälla god redovisningssed i Sydkorea, Kanada och Indien.

(7) I sitt yttrande från mars, maj 2008 respektive oktober 2008 rekommenderade CESR att god redovisningssed i Förenta staterna och Japan skulle anses likvärdig med IFRS-standarderna för användning inom gemenskapen. Dessutom rekommenderade CESR att man tillfälligt skulle acceptera bokslutshandlingar utfärdade i enlighet med god redovisningssed i Kina, Kanada, Sydkorea och Indien, dock högst fram till och med den 31 december 2011.

[1] EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.
[2] EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.
[3] EUT L 343, 8.12.2006, s. 96.
[4] EUT L 340, 22.12.2007, s. 66.

(8) 2006 slöt American Financial Accounting Standards Board och IASB ett samförståndsavtal som bekräftar deras målsättning att närma god redovisningssed i Förenta staterna och IFRS-standarderna till varandra, och som redogör för arbetsprogrammet för detta mål. Genom detta arbetsprogram har många större skillnader mellan god redovisningssed i Förenta staterna och IFRS-standarderna upphävts. Som en följd av samtalen mellan kommissionen och den amerikanska finansinspektionen (Securities and Exchange Commission – SEC) krävs dessutom inte längre omräkning för gemenskapsemittenter som utarbetar sina finansiella rapporter i enlighet med IFRS-standarder som utfärdats av IASB. Man bör därför anse att god redovisningssed i Förenta staterna är likvärdig med antagna IFRS-standarder från och med den 1 januari 2009.

(9) I augusti 2007 tillkännagav Accounting Standards Board of Japan (ASBJ) och International Accounting Standards Board (IASB) att de hade träffat en överenskommelse om att påskynda tillnärmningen genom att under 2008 undanröja de viktigaste skillnaderna mellan IFRS och god redovisningssed i Japan, och de övriga skillnaderna före slutet av 2011. De japanska myndigheterna kräver ingen omräkning för gemenskapsemittenter som utarbetar sina bokslutshandlingar i enlighet med IFRS-standarderna. Det är därför lämpligt att anse god redovisningssed i Japan som likvärdig med IFRS-standarderna från och med den 1 januari 2009.

(10) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1569/2007 kan emittenter från ett tredjeland under en övergångsperiod som löper ut senast den 31 december 2011 få tillåtelse att använda GAAP-standarder från ett tredjeland som håller på att närma sig till, eller har åtagit sig att anta, IFRS-standarderna, eller som har slutit ett avtal om ömsesidigt erkännande med gemenskapen senast den 31 december 2008.

(11) I Kina har redovisningsstandarderna för affärsföretag kraftigt närmats till IFRS-standarderna, och omfattar nästan alla punkter som i dag ingår i IFRS. Eftersom redovisningsstandarderna för affärsföretag endast tillämpas sedan 2007 krävs emellertid ytterligare bevis för att de tillämpas korrekt.

(12) Det kanadensiska redovisningsrådet (Accounting Standards Board of Kanada) åtog sig i januari 2006 offentligt att senast den 31 december 2011 anta IFRS-standarderna och vidtar nu kraftfulla åtgärder för att garantera punktlig och fullständig övergång till IFRS senast denna dag.

(13) Den koreanska finansövervakningskommissionen och det koreanska redovisningsinstitutet åtog sig i mars 2007 offentligt att senast den 31 december 2011 anta IFRS-standarderna och vidtar nu kraftfulla åtgärder för att garantera punktlig och fullständig övergång till IFRS senast denna dag.

(14) Indiens regering och Indiens institut för auktoriserade revisorer åtog sig i juli 2007 offentligt att senast den 31 december 2011 anta IFRS-standarderna och vidtar nu kraftfulla åtgärder för att garantera punktlig och fullständig övergång till IFRS senast denna dag.

(15) Inget slutgiltigt beslut om likvärdighet för redovisningsstandarder som håller på att närma sig IFRS bör fattas innan det har utvärderats hur dessa redovisningsstandarder tillämpas av företag och revisorer, men det är ändå viktigt att stödja de insatser som görs i de länder som har åtagit sig att anpassa sina redovisningsstandarder till IFRS, och även i de länder som har åtagit sig att anta IFRS-standarderna. Därför är det lämpligt att låta emittenter från tredjeländer i gemenskapen utarbeta sina bokslut och halvårsrapporter i enlighet med god redovisningssed i Kina, Kanada, Sydkorea eller Indien under övergångsperioden på högst tre år.

(16) Kommissionen bör fortsätta att med tekniskt stöd från CESR övervaka utvecklingen av god redovisningssed (GAAP) i dessa tredjeländer, i förhållande till de antagna IFRS-standarderna.

(17) Länderna bör uppmuntras att anta IFRS-standarderna. EU kan besluta att de nationella standarder som har ansetts vara likvärdiga med IFRS-standarderna inte längre ska få användas för att sammanställa de uppgifter som krävs enligt direktiv 2004/109/EG eller kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 ([1]) om genomförande av direktiv 2003/71/EG när de berörda länderna har antagit IFRS-standarderna som sina enda redovisningsstandarder.

(18) För att skapa tydlighet och överskådlighet bör beslut 2006/891/EG ersättas.

(19) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande standarder ska från och med den 1 januari 2009 anses vara likvärdiga med IFRS-standarder antagna i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 när det gäller års- och halvårsredovisningar för koncerner:

a) Internationella redovisningsstandarder förutsatt att noterna till de granskade finansiella rapporterna innehåller ett uttryckligt uttalande utan förbehåll om att rapporterna överensstämmer med IFRS enligt IAS 1, *Utformning av finansiella rapporter*.

([1]) EUT L 149, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 215, 16.6.2004, s. 3.

b) God redovisningssed i Japan.

c) God redovisningssed i Förenta staterna.

Före de räkenskapsår som inleds den 1 januari 2012 eller senare ska tredjelandsemittenter ha rätt att upprätta sina års- och halvårsredovisningar för koncerner i enlighet med god redovisningssed i Folkrepubliken Kina, Kanada, Republiken Korea eller Republiken Indien.

Artikel 1a

Med tekniskt stöd från CESR ska kommissionen övervaka de ansträngningar som görs av tredjeländer för att gå över till IFRS och dessutom föra en aktiv dialog med myndigheter under tillnärmningsprocessen. Kommissionen ska under 2009 lägga fram en rapport om de framsteg som gjorts i detta avseende för Europaparlamentet och Europeiska värdepapperskommittén. Kommissionen ska också snabbt rapportera till rådet och Europaparlamentet om det uppstår situationer där EU-emittenter i framtiden måste omräkna sina finansiella rapporter så att de överensstämmer med nationell god redovisningssed i enlighet med berörd utländsk jurisdiktion.

Artikel 1b

De datum som offentliggjorts av tredjeländer när det gäller en övergång till IFRS ska utgöra referensdatum från och med vilka erkännande av likvärdighet för dessa tredjeländer inte längre ska krävas.

Artikel 2

Beslut 2006/891/EG ska upphöra att gälla den 1 januari 2009.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 december 2008.

På kommissionens vägnar

Charlie McCREEVY

Ledamot av kommissionen